

ІНДУСТРІАЛЬНІ

ПАРКИ

УКРАЇНИ

ЗРОБЛЕНО
В УКРАЇНІ

ІНДУСТРІАЛЬНІ ПАРКИ УКРАЇНИ

2026

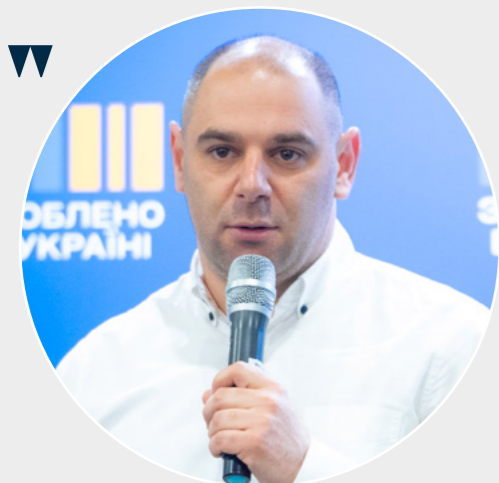
ЮЛІЯ СВИРИДЕНКО

Прем'єр-міністерка України

Активна державна підтримка розвитку інфраструктури індустріальних парків у 2024–2025 роках дає практичні результати. Нові заводи та виробничі лінії у парках відкриваються практично щомісяця. Наша мета – створити умови для залучення промислових інвестицій та появи високооплачуваних робочих місць для українців навіть в умовах повномасштабної війни.

У 2026 році Уряд продовжує підтримку створення промислової інфраструктури в індустріальних парках. З державного бюджету на умовах співфінансування виділяються кошти на будівництво об'єктів енергетики, під'їзних шляхів, водозабезпечення та водовідведення. Кожен такий проєкт передбачає зобов'язання індустріального парку збудувати не менше 5 000 м² промислових приміщень та залучити не менше двох виробничих підприємств-учасників.

Уряд розглядає індустріальні парки як важливу складову політики розвитку українських виробників «Зроблено в Україні». Її послідовна реалізація залишається незмінним пріоритетом держави. Дякую всім, хто буде і створює під час війни.

ДМИТРО КИСИЛЕВСЬКИЙ

Заступник голови Комітету Верховної Ради з питань економічного розвитку. Відповідальний у Верховній Раді України за політику «Зроблено в Україні»

Індустріальні парки в Україні створюються та розвиваються на стику інтересів трьох зацікавлених сторін: бізнесу, держави та громад. Тільки коли всі ці три сторони усвідомлюють необхідність співпраці, парки починають переходити від ефектних презентацій до ефективних проєктів.

Підприємець в індустріальному парку отримує значну економію коштів та часу завдяки готовим земельним ділянкам, збудованій інфраструктурі, сервісним послугам керуючої компанії та податковим і митним стимулам. Уряд отримує від новозбудованих заводів податки на фінансування Збройних Сил України. А громади – робочі місця та ПДФО до місцевого бюджету. Така синергія диктує принципово нову культуру стосунків між бізнесом та державою: мінімум бар'єрів і максимум сприяння.

Усвідомивши ефективність політики «Зроблено в Україні», керуючі компанії індустріальних парків стають провідними драйверами її програм, спрямованих на стимулювання виробництва, інвестицій та експорту. Так індустріальні парки перетворюються з території, що має промислове призначення, на бізнес-середовище, яке генерує нові сенси для розвитку України.

ЩО ТАКЕ ІНДУСТРІАЛЬНИЙ ПАРК?

ГОТОВИЙ МАЙДАНЧИК ДЛЯ СТАРТУ ПРОМИСЛОВОГО ВИРОБНИЦТВА

Готова земельна ділянка потрібного розміру

Швидке приєднання до мереж, готової промислової інфраструктури

Наявність готових промислових будівель

Кращий бізнес-кейс за рахунок стимулів

Сервіси керуючих компаній

ІНДУСТРІАЛЬНІ ПАРКИ В ЦИФРАХ

ІНВЕСТИЦІЇ В ІНДУСТРІАЛЬНІ ПАРКИ

30,5 млрд грн

Станом на I квартал 2024 року

45,18 млрд грн

Станом на I квартал 2026 року

Приріст інвестицій

+15,68 млрд грн

«Сучасні індустріальні парки – прообраз сильної України зі стійкою економікою та гідним рівнем життя»

Дмитро Кисилевський

Заступник голови Комітету Верховної Ради з питань економічного розвитку. Відповідальний у Верховній Раді України за політику «Зроблено в Україні»

Автор законодавства про індустріальні парки, заступник голови Комітету Верховної Ради з питань економічного розвитку **Дмитро Кисилевський** розповів про поточний стан розвитку ІП та перспектив розвитку цієї сфери економіки.

З часу прийняття оновленого законодавства про індустріальні парки минуло 4 роки. Порівняйте нинішній стан справ у цій сфері з 2026 роком.

Чотири роки тому повномасштабне вторгнення російських окупантів спричинило велику хвилю релокації промислових підприємств. Завданням Уряду та громад західних та центральних областей України було зупинити вивезення заводів за кордон, врятувати їх для нашої країни. Країни Євросоюзу тоді пропонували нашим підприємцям доволі привабливі умови для перенесення виробничих потужностей – компенсували майже всі супутні витрати та капітальні інвестиції. У цей критичний момент індустріальні парки стали тим інструментом, завдяки якому громади змогли переконати чимало українських промисловців не виїжджати за кордон, попри безпекові ризики. Але головним аргументом тоді стали навіть не податкові та митні пільги, передбачені законодавством, а різка зміна у ставленні влади до бізнесу. Для всіх стало очевидно: поки заводи працюють, країна живе. З'ясувалося, що в умовах війни українці навіть на побутовому рівні оцінюють стан справ у країні не лише за новинами, а й за стабільністю роботи промислових підприємств навколо. Труба фабрики «димить» – значить, іще не час виїжджати.

Якщо порівнювати ситуацію чотирирічної давнини із сьогоднішньою, ми впевнено говоримо про посилення змін на всіх рівнях центральної та місцевої влади у ставленні до промисловості. Тепер індустріальні парки – важлива складова комплексної політики розвитку українських виробників «Зроблено в Україні».

Коли хвиля релокації 2022–2023 років завершилася, індустріальні парки вийшли на новий етап розвитку – етап гострої конкуренції за інвестиції. Які фактори визначають успіх цієї боротьби?

Дійсно, ми вже маємо прецеденти, коли інвестор, який планує будувати новий завод, веде переговори одночасно з кількома індустріальними парками. Виграють керуючі компанії тих парків, які готові взяти на себе максимальний обсяг ризиків та стартових витрат. Готова інженерно-транспортна інфраструктура – це вже не найвагоміший аргумент, як раніше, а обов'язковий мінімум, без якого інвестор навіть не розглядає свою участь в ІП. **Шкідливі ілюзії багатьох голів громад про те, що в чисте поле може прилетіти якийсь чарівник із повним вертольотом доларів, провести дорогу, газ, воду, електроенергію і побудувати підприємство на 500 робочих місць, залишись у минулому назавжди.**

Конкуренцію за інвестиції виграють не красиві картинки, а оснащені всією необхідною інфраструктурою промислові майданчики. Хоча зараз, у 2026 році, вже й цього може бути недостатньо, щоб парк упевнено заповнювався резидентами.

Тобто зараз індустріальні парки вступають в етап ще більш жорсткої конкуренції за інвестиції?

Так, і значну роль в цьому зіграло те, що, починаючи з 2024 року, держава щорічно на умовах співфінансування 50:50 виділяє кошти на будівництво інфраструктури індустріальних парків. Передбачені кошти на це й у державному бюджеті на 2026 рік. Завдяки цій програмі інженерну інфраструктуру вже мають або будують десятки парків по всій Україні. Цим уже нікого не здивуєш, тому просто зараз конкуренція виходить на новий рівень. Вирішальну роль починають відігравати професійні навички команд керуючих компаній. Вони мають бути готові допомогти промислому інвестору отримати для свого проєкту довге і дешеве фінансування, провести його за руку під час отримання всіх дозвільних документів, познайомити з губернатором та профільним заступником міністра, включити його до наглядової ради місцевого ПТУ для навчання працівників, а ще запропонувати участь у програмах політики «Зроблено в Україні»: від кредитів «5–7–9» і грантів 8 млн грн на переробку до компенсації 15 % вартості придбаної техніки та страхування воєнних ризиків. Усі ці сервіси можуть дати бізнесу цілком вимірвану в грошах та часі вигоду. Якщо команда керуючої компанії ІП досі чогось із цього не вміє, треба негайно отримати необхідні зв'язки та знання. Бо завтра вимоги інвесторів будуть ще вищими.

В Україні склалися кілька моделей розвитку індустріальних парків залежно від ініціатора створення: комунальні, девелоперські та прив'язані до великого якірного інвестора. Яка з моделей демонструє найбільшу ефективність?

Всі три моделі є життєздатними та вже довели свою ефективність. Наявність якірного інвестора, як правило, дає імпульс для швидкого запуску виробництва в індустріальному парку. Це дуже важливо. Хоча після цього, за деякими винятками, залучення нових учасників у парк починає гальмувати. Якірним інвесторам варто усвідомити вигоди, які несе залучення у їхній парк сторонніх бізнесів, і почати робити конкретні кроки в цьому напрямку. Комунальні індустріальні парки мають певні переваги завдяки прямій залученості голів громад. Це спрощує вирішення багатьох проблем на старті. **Але багато підприємців з певним острахом ставляться до парт-**

нерства з громадою, побоюючись політичних ризиків. Комунальні парки мають навчитися працювати з цими упередженнями. На цьому тлі індустріальні парки, які розвивають девелоперські компанії, поки що демонструють найкращу динаміку розвитку. Вони сміливо будують приміщення під оренду й розвивають якість сервісів. Проте інколи вони занадто великий акцент роблять на логістичному бізнесі, а не на виробничому. Не можна забувати, що індустріальні парки – це насамперед про промислове виробництво.

«Вирішальну роль починають відігравати професійні навички команд керуючих компаній. Вони мають бути готові допомогти промислому інвестору отримати для свого проєкту довге і дешеве фінансування, провести його за руку під час отримання всіх дозвільних документів, познайомити з губернатором та профільним заступником міністра»

Якщо в індустріальному парку лише склади, йому слід готуватися до виключення з Реєстру?

В індустріальному парку мають працювати заводи. Проте я б не викреслював одразу такі випадки, бо вже маємо приклади, коли спочатку в ІП резиденти займали склади, а потім встановлювали й виробничі лінії. Якщо наміри саме такі і вони будуть підкріплені практичними діями, такий парк не буде в зоні ризику. Загалом парки, в яких є і виробничі потужності, і логістичні, завжди будуть мати перевагу для інвесторів. Для мене сучасні індустріальні парки – прообраз сильної України зі стійкою економікою та гідним рівнем життя.

Загалом складається парадоксальне враження, що держава, громади та бізнес ніби чекали війни, щоб раптом почати розвивати індустріальні парки?

Насправді війна змусила державу переглянути значення, яке для стійкості країни має промисловість. Громади також усві-

6 домили, що під обстрілами імпортери просто зупиняють роботу, айтишники збирають валізи й виїжджають, а заводи продовжують працювати, платити зарплати і податки. Ну а бізнес завжди чекав тих програм стимулювання, які зараз є основою політики «Зроблено в Україні». **Тому про війну можна говорити не тільки як про фактор кризи, а й як про здоровий стрес для повернення здорового глузду у стосунки держави, громад та підприємців.** Ефективний індустріальний парк виникає якраз на стику державних стимулів, зацікавленості громад у робочих місцях та податках та незламності бізнесу.

В якому напрямку слід очікувати розвитку законодавства про індустріальні парки?

Я перебуваю в постійному контакті практично з усіма активними індустріальними парками, отримую сигнали про проблеми, які можна вирішити на законодавчому рівні. Законопроект із пакетом таких удосконалень та технічних правок готовий до розгляду Верховною Радою у другому читанні. Зокрема, плануються такі зміни:

- перелік об'єктів, які можуть розташовуватися в межах індустріального парку, доповнено об'єктами альтернативної енергетики, установками зберігання енергії, об'єктами водозабезпечення;
- розширено перелік сфер господарської діяльності, які може здійснювати учасник індустріального парку, зокрема це господарська діяльність у сфері вироблення та зберіган-

ня енергії, у тому числі з альтернативних джерел (виключно як допоміжна функція);

- впроваджується нова підстава для розширення меж індустріального парку – за зверненням керуючої компанії. Наразі розширення можливе, лише якщо в межах наявної території неможливо розмістити нових учасників;
- дозволяється застосовувати спрощену процедуру переведення с/г земель за межами міста для створення індустріальних парків;
- ініціатор і керуюча компанія можуть бути однією юридичною особою;
- керуючі компанії ІП зможуть брати доступні кредити по програмі «5-7-9» та низка інших змін.

ВІД ПРЕЗЕНТАЦІЙ ДО ЗАПУСКУ ВИРОБНИЦТВА

ІНВЕСТОРИ БУДУЮТЬ ЗАВОДИ В ІНДУСТРІАЛЬНИХ ПАРКАХ УКРАЇНИ

Станом на кінець 2024 року

Станом на кінець 2025 року

 25 заводів
Збудовано або будується

 37 заводів
Збудовано або будується

ДЕРЖАВНІ СТИМУЛИ УЧАСНИКАМ ІНДУСТРІАЛЬНИХ ПАРКІВ

Фіскальні стимули

01

Звільнення від імпортного ПДВ і мита на виробниче обладнання за переліком кодів УКТЗЕД

02

Звільнення від податку на прибуток на 10 років за переліком видів діяльності за умови реінвестування

03

Право громади надавати пільги по місцевих податках

Фінансові стимули

01

Можливість фінансування з бюджету підведення інфраструктури і мереж до ІП*

02

Можливість компенсації підключення до мереж всередині парку*

*Фінансові стимули діють лише в разі наявності коштів. У державному бюджеті на 2026 рік на індустріальні парки передбачено кошти на розвиток інфраструктури в сумі 1 млрд грн.

«Індустріальні парки стають майданчиками для реалізації нашого економічного суверенітету»

Віталій Кіндратів

Заступник міністра економіки, довкілля та сільського господарства України

Про те, яку роль мають відіграти індустріальні парки для зміни структури української економіки, **розповів заступник міністра економіки, довкілля та сільського господарства Віталій Кіндратів.**

Наскільки активно, на вашу думку, має бути роль держави у розвитку індустріальних парків?

Держава визначила індустріальні парки як один із ключових інструментів політики «Зроблено в Україні». Наша роль у цьому процесі має бути максимальною. Держава сьогодні не просто регулює, вона створює каркас для нового промислового відновлення, де індустріальні парки стають майданчиками для реалізації нашого економічного суверенітету.

Уряд пропонує індустріальним паркам програму компенсації витрат на підключення до мереж та будівництво інфраструктури. Чим мають повернутись державні інвестиції в інфраструктуру індустріальних парків?

Державні інвестиції в інфраструктуру індустріальних парків – це не безповоротні витрати, а стратегічне капіталовкладення з чітким терміном окупності та конкретними показниками ефективності. Отримуючи державні кошти, заявник бере на себе зобов'язання протягом трьох років збудувати не менше п'яти тисяч квадратних метрів промислових площ і залучити як мінімум два реальні підприємства переробної промисловості. Це дає нам змогу чітко прогнозувати результат: до кінця 2027 року ми очікуємо появу щонайменше 30 нових заводів та 75 000 квадратних метрів сучасної промислової нерухомості. Кінцевим результатом для держави є стаке наповнення бюджетів усіх рівнів через податки і створення тисяч робочих місць у громадах.

Державний бюджет наразі значною мірою наповнюється за рахунок міжнародної допомоги. Як іноземні партнери оцінюють такий пріоритет в роботі Уряду як розвиток індустріальних парків?

Наші міжнародні партнери чітко розуміють, що міжнародна допомога – це ресурс для виживання, але сталий розвиток і справжня незалежність можливі лише через відновлення власного промислового потенціалу. Саме тому такі організації, як World Bank, UNIDO, GIZ та SECO, не просто підтримують пріоритет розвитку індустріальних парків, а є активними учасниками цього процесу. Вони оцінюють цей напрям як інструмент прозорості та структурованої реіндустріалізації, що відповідає кращим світовим стандартам. Для донорів розвиток індустріальних парків є сигналом того, що Україна готує ґрунт для приватних інвестицій, які в перспективі мають замінити пряму бюджетну підтримку.

Чи задоволені Мінекономіки реалізацією проєктів розвитку інфраструктури ІП, які отримали державну підтримку?

Ми оперуємо мовою фактів: у 2024 році державне стимулювання було надано 15 індустріальним паркам для реалізації 34 інфраструктурних проєктів. Ця динаміка продовжилась і у 2025 році, коли 13 індустріальних парків отримали підтримку для будівництва 22 інфраструктурних проєктів. З них 7 майданчиків – це абсолютно нові учасники програми,

а 6 отримали стимулювання повторно для розширення своїх потужностей у межах визначеного ліміту коштів. На сьогодні ми можемо констатувати, що будівництво на цих об'єктах іде повним ходом, частина проєктів уже реалізована.

Як Міністерство контролює цільове використання державних коштів, виділених на облаштування парків?

Весь процес чітко регламентований постановою Кабінету Міністрів № 644, яка впроваджує механізм, де кошти фізично не потрапляють у вільне розпорядження заявника. Для приватних керуючих компаній кошти акумулюються на спеціальних ескроу-рахунках у державних банках, а для заявників, що є комунальними підприємствами – на небюджетних рахунках у Казначействі. Сама процедура здійснення платежу передбачає кілька етапів верифікації. Щоб кошти були перераховані підряднику, заявник має подати акт виконаних робіт, який обов'язково підписаний інженером-консультантом. Крім того, обов'язковою умовою є надання документів, що підтверджують сплату заявником його власної частки коштів у межах проєкту. Лише після того, як державний банк або Казначейство переконаються у виконанні всіх цих умов, здійснюється оплата підряднику.

Уряд вже отримав перший досвід інвестицій в інфраструктуру індустріальних парків. Чи готуються на цій базі удосконалення процедур державної підтримки?

Цьогоріч ми внесли чергову партію змін до процедур державного стимулювання, де частину пропозицій надав бізнес, а частину ініціювала Прем'єр-міністр Юлія Свириденко. **Одним із ключових нововведень стало розширення програми пільгового співфінансування за формулою 80 на 20.** Раніше така норма діяла лише для деокупованих територій, проте зараз ми поширили її і на прифронтові громади, які продовжують працювати в надскладних безпечних умовах. Окрема і дуже важлива увага в новому пакеті змін приділена тим індустріальним паркам, чия інфраструктура була пошкоджена або повністю зруйнована внаслідок атак російської федерації. Ми маємо на меті максимально оперативно підставити плече таким майданчикам, щоб вони могли відновити свою діяльність та повернутися до виконання своїх економічних завдань у найкоротші терміни.

Міністерство відповідає як за включення, так і за виключення ІП з реєстру. Кого і за що виключають з реєстру?

Нещодавно Кабінет Міністрів України ухвалив рішення про виключення семи індустріальних парків із Державного реєстру, і головною причиною цього стало те, що протягом понад трьох років ці майданчики так і не змогли залучити жодного промислового виробника. Наш аналіз показав, що через брак капітальних інвестицій у підготовку територій, будівництво цехів та підведення мереж ці парки не набули необхідної інвестиційної привабливості, що зробило фактично неможливим запуск реальної господарської діяльності. Важливо розуміти, що виключення з Реєстру не означає ліквідацію самого парку – він може продовжувати функціонувати як промисловий майданчик, однак уже без права на отримання будь-якого державного стимулювання. Виключення – це передусім стимул до роботи над помилками в частині підготовки інфраструктури, і вже за шість місяців ініціатор може повторно подати документи на включення до Реєстру.

Якою ви бачите подальшу роль індустріальних парків у розвитку української економіки?

Ми бачимо подальшу роль індустріальних парків як головного фундаменту для стратегічного переходу України від застарілої сировинної моделі до сучасної економіки переробки з високою доданою вартістю. **Окремим і надзвичайно важливим вектором цього розвитку є перехід до моделі екоіндустріальних парків.** У 2025 році Україна стала першою державою в Європі та другою у світі, яка затвердила стандарт екоіндустріальних парків, і наразі Верховна Рада України вже готує відповідні зміни до профільного Закону, щоб зафіксувати цю модель на законодавчому рівні. Це рішення має стратегічне значення для нашої євроінтеграції та глобальної конкурентоспроможності. Впровадження моделі екоіндустріального парку дозволить підприємствам-учасникам максимально наблизити свої виробничі процеси до жорстких стандартів Європейського Союзу, зокрема в частині енергоефективності, декарбонізації та циркулярної економіки. Це відкриває для наших виробників двері на нові ринки, де екологічність продукції є обов'язковою умовою доступу. Таким чином, у межах політики «Зроблено в Україні» ми будуюмо не просто промислові зони, а сучасні інноваційні екосистеми.

НАЯВНІСТЬ ІНЖЕНЕРНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ В ІНДУСТРІАЛЬНИХ ПАРКАХ

85%
Автомобільні дороги

46%
Електрична енергія

40%
Водопостачання

37%
Газопостачання

19%
Залізничні колії

34%
Водовідведення

Джерело: зведені дані за інформацією офіційних звітів наданих Міністерству економіки та опитування індустріальних парків станом на I квартал 2026 р.

ВИНИ • НОВИНИ • НОВИНИ • НОВИНИ • НОВИНИ • НОВИНИ • НОВИНИ • НОВИНИ • НОВИНИ •

НА ЛЬВІВЩИНІ КЕРУЮЧА КОМПАНІЯ ІНВЕСТУВАЛА \$12 МЛН У СВІЙ ІНДУСТРІАЛЬНИЙ ПАРК

Компанія «Євро-Інвест-Холдінг» інвестувала \$12 млн у будівництво виробничо-складського комплексу площею 20 000 м² та інженерну інфраструктуру на території індустріального парку «Захід Ресурс» у місті Городок Львівської області. **Наразі зведено фундамент та металокаркас виробничого приміщення, розведено комунікації, побудовано під'їзну дорогу, завершується прокладання системи водовідведення.** Введення в експлуатацію виробничо-складського комплексу планується на червень 2026 року.

«Євро-Інвест-Холдінг» є ініціатором створення індустріального парку «Захід Ресурс» і буде виробничим приміщенням для подальшого здавання в оренду під промислове виробництво. Компанія наразі веде переговори з кількома потенційними резидентами парку. Зокрема, попередніх домовленостей щодо розміщення промислових потужностей в ІП досягнуто з польським виробником геотекстилю та матеріалів для утеплення будинків, львівським виробником промислових підлогових систем, переробником риби, а також виробником кормів для тварин.

У межах державної програми розвитку інфраструктури індустріальних парків «Захід Ресурс» отримав фінансування на 15,09 млн грн. Ці кошти спрямовані на будівництво мереж водовідведення та очисних споруд.

ІНДУСТРІАЛЬНІ ПАРКИ – ІНСТРУМЕНТ ЗБЕРЕЖЕННЯ ВИРОБНИЧОГО ПОТЕНЦІАЛУ УКРАЇНИ

Максим Козицький,
голова Львівської ОВА

Індустріальні парки – інструмент економічного зростання, соціальної стабільності та технологічного оновлення Львівської області. Йдеться про створення доданої вартості всередині регіону, розвиток глибокої переробки, локалізацію виробничих ланцюгів та інтеграцію малого й середнього бізнесу у промислові екосистеми.

Соціальний ефект також принципово важливий: це нові робочі місця з гідною оплатою праці, зменшення трудової міграції, повернення фахівців, розвиток професійної освіти під потреби реального сектору економіки.

Інвестор сьогодні обирає не територію, а комплекс умов: швидкість запуску, прогнозованість регуляторної політики, якість інфраструктури, доступ до кадрів і логістики. Індустріальний парк дозволяє зняти значну частину бар'єрів для бізнесу. Це готова інженерна інфраструктура, підключення до мереж, зрозуміла земельна документація, супровід від влади. Фактично йдеться про скорочення часу від рішення інвестора до старту виробництва. Для Львівщини додатковими конкурентними перевагами є географічна близькість до Європейського Союзу, розвинена транспортна логістика, наявність професійних кадрів і статус відносно безпечного тилового регіону.

Зараз індустріальні парки набувають додаткового значення як інструмент релокації підприємств та збереження виробничого потенціалу країни. Безпекові ризики об'єктивно зросли, і це враховується при плануванні нових проєктів. Акцент зміщується на автономність, енергетичну стійкість та диверсифікацію джерел постачання. Розвивається розподілена генерація, застосовуються альтернативні джерела енергії, передбачаються резервні потужності та системи безперервності виробництва.

За цих умов наше завдання як ОВА насамперед полягає в тому, щоб формувати прогнозоване, стабільне та партнерське інвестиційне середовище. Йдеться про координацію між інвесторами, громадами, центральними органами влади та профільними структурами. ОВА має подбати про те, щоб створити умови, в яких інвестор бачить у регіоні надійного партнера, а громади – реальні можливості розвитку.

ПРОМИСЛОВІ КОНОПЛІ – НОВА ПРОРИВНА ІНВЕСТИЦІЙНА НІША

У селі Рижани на Житомирщині, в індустріальному парку «Ма'Рижани», відбувається унікальний економічний експеримент. Група українських інвесторів відроджує тут цілу галузь з нуля – переробку промислових конопель. 27 мільйонів доларів вони вклали у першу чергу нового заводу, побудованого на базі колишнього радянського льонокомбінату. Щоб відновити територію, довелося знизити рівень ґрунтових вод на 3 метри. Після цього була зведена нова інфраструктура – електромережі, теплопостачання, водозабезпечення. Зараз підприємство виробляє довге волокно для потреб текстильної промисловості, коротке волокно для нетканих матеріалів, паперу, будівельної та ізоляційної продукції, а також кострицю для костробетону, ДСП й біопластику.

Зняття бар'єрів

Проект стартував практично одночасно зі змінами в українському законодавстві, які чітко розділили поняття медичних та промислових конопель. У грудні 2023 року Верховна Рада визначила, що сорти, які містять менше 0,3% тетрагідроканбінолу, можна вільно вирощувати та переробляти. Відповідний закон почав діяти з серпня 2024 року, а вже з 1 січня 2025 року скасовано ліцензування вирощування промислових конопель. Таким чином знято останні обмеження, які були запроваджені у 1987 році постановою Ради Міністрів СРСР «Про заборону посіву і вирощування громадянами олійного маку і конопель».

Станом на сьогодні Ма'гіяну Непр Сотрану, яка розвиває індустріальний парк, налагодила перший етап перероб-

ки – виробництво конопляного волокна. Обсяг переробки вже сягнув 4,5 тис. т. За планом, за наступні роки цей показник зросте до 12–14 тис. т. Збільшити планується й кількість робочих місць в індустріальному парку – з нинішніх 200 до понад 700. Наступний етап розвитку – запуск виробництва пряжі. Він потребуватиме ще близько 25 мільйонів доларів інвестицій.

А поки українське волокно експортується до Євросоюзу. Його якість дуже високо оцінили французькі та бельгійські покупці, які приїжджали в Рижани ще до запуску заводу. Вони одразу законтрактували 100% його продукції. Таке рішення європейських спеціалістів виглядає дивним лише на перший погляд.

Адже вони пам'ятають, що у 1950–70-х роках Україна була світовим лідером цього ринку. На неї припадало близько 70% вирощування та переробки конопель.

Ситуацію у 1980-х драматично змінила мода на бавовну, дешеві синтетичні тканини та вже згадані радянські заборони. Але зараз коноплі знову повертають втрачені позиції, й Україна має всі можливості скористатися цим трендом.

Новий старий тренд

Загалом у світі конопляна тканина переживає нову хвилю популярності завдяки унікальним характеристикам. Вона втричі міцніша за бавовну. Речі служать роками, не втрачаючи форми – це ідеально для актуальної нині в Європі концепції slow fashion – «повільної моди». Тканина з коноплі пориста: взимку тримає тепло, а влітку добре «дихає». До того ж коноплі мають природні антибактеріальні та протигрибкові властивості, тому в такому одязі менше утворюється запах поту. А з кожним пранням тканина стає м'якшою, не втрачаючи міцності.

Крім споживчих характеристик, велику роль відіграє й екологічний фактор. Світ шукає заміну бавовні та синтетиці, які виснажують планету. Для вирощування 1 кілограму бавовни потрібно 10–20 тис. л води, а коноплі потребують її у 4–5 разів менше. Бавовна займає лише 3% світових посівних площ, але споживає 25% пестицидів. Коноплі ж ростуть настільки швидко і густо, що майже не потребують гербіцидів та пестицидів. Ця рослина сприяє відновленню ґрунтів, а не виснажує їх. А ще поглинає більше CO₂ на гектар, ніж ліс. Усе це, а також сучасні технології обробки, пере-

вели виробу з коноплі з категорії «грубої мішкловини» у люкс-сегмент, за який варто платити більше.

Сила власного прикладу

Вирощування та збирання першого врожаю технічних конопель на Житомирщині у 2024 році на території 890 га власними силами організувала Ма'гіяну Непр Сотрану. У 2025 році цю площу збільшили до 1 300 га. Одночасно до проекту долучаються 500–600 га фермерів регіону. Це робить проект найбільшим у Східній Європі за обсягами вирощування і переробки промислових конопель.

Залучення фермерів – складний виклик для інвесторів проекту. Через асоціацію з наркотичними речовинами конопля деякий час викликала занепокоєння у власників сільськогосподарської землі. Саме тому перший рік пішов на те, щоб Ма'гіяну Непр Сотрану на власному прикладі показала, що вирощування промислових конопель – не тільки вигідне, а й безпечне. Для поліції, яка звикла жорстко контролювати коноплярство, проект у Рижанах також став новим досвідом. Її працівники кілька разів приїжджали для перевірки полів та заводу та зрештою переконалися, що будь-які побоювання марні. Загальновідомо, що коли медична конопля росте поруч із промисловою, вона втрачає свої нарко-

Також однією з опцій для інвесторів подальшого розвитку індустріального парку є державна програма сприяння будівництву інженерної інфраструктури. Цей механізм дозволяє на умовах співфінансування 50:50 отримати до 150 млн грн для будівництва доріг, підстанцій, мереж водо- та енергозабезпечення. Така можливість – вагомий аргумент для керуючої компанії парку у переговорах із потенційними учасниками.

Амбіційні плани

Говорячи про перспективи проекту, його керівник Андрій Микитів робить акцент на необхідності розширення посівних площ, покращенні врожайності та пошуку європейських партнерів для індустріального парку. З виробником збиральної техніки, бельгійською компанією Huyler, ведуться переговори щодо локалізації крупнотоварного збирання в Рижанах. Швейцарські партнери з компанії Openly зацікавилися можливістю використовувати волокно з українських конопель для організації виробництва будівельних матеріалів. Тривають консультації і з потенційними інвесторами наступного переділу на заводі – виробництва пряжі.

Так поступово індустріальний парк на Житомирщині відроджує галузь, традиції якої в Україні сягають XVI–XVII століття. У цей період Україна була головним постачальником конопель для виробництва вітрил на кораблях Великобританії, Іспанії, Португалії.

Саме під цими вітрилами були здійснені всі видатні географічні відкриття. Тепер у XXI столітті Україна має всі шанси змагатися на світовому ринку промислових конопель із Францією та Китаєм, які є визнаними лідерами.

Держава як партнер

Важливо, що роль держави на ринку промислових конопель трансформувалася з генератора обмежень та покарань на джерело стимулів і партнерства. Введення обладнання для нового заводу було звільнене від імпортного ПДВ. Це дало значну економію, адже ціна бельгійського обладнання для переробки конопель становить близько 3 млн євро. Тобто 600 тис. євро ПДВ не були вилучені з обігових коштів підприємства на самому старті реалізації проекту.

ІНДУСТРІАЛЬНІ ПАРКИ Є ОДНИМ ІЗ ДІЄВИХ МЕХАНІЗМІВ УСПІШНОЇ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ

Мирослав Білецький,
голова Закарпатської ОВА

Роль індустриальних парків сьогодні трансформується від простого промислового майданчика до інструменту швидкого відновлення виробництва. Головний інтерес регіональної влади у розвитку індустриальних парків полягає в економічному стимулюванні територіальних громад, де розміщені парки, через залучення інвестицій, створення додаткових робочих місць та збільшення податкових надходжень. Парки забезпечують модернізацію інфраструктури, що сприяє промислому розвитку та відновленню територій.

Крім того, індустриальні парки є одним із дієвих механізмів успішної децентралізації. Адже децентралізація – це не механічний перерозподіл податків між бюджетами різних рівнів чи повноважень між Києвом та регіонами. Справжня децентралізація – це створення умов, за яких територіальні громади мають розуміння, зацікавленість та інструменти розвитку і покращення добробуту мешканців через вивільнення підприємницької ініціативи, залучення інвестицій, створення робочих місць, розвиток виробництва та наповнення бюджетів.

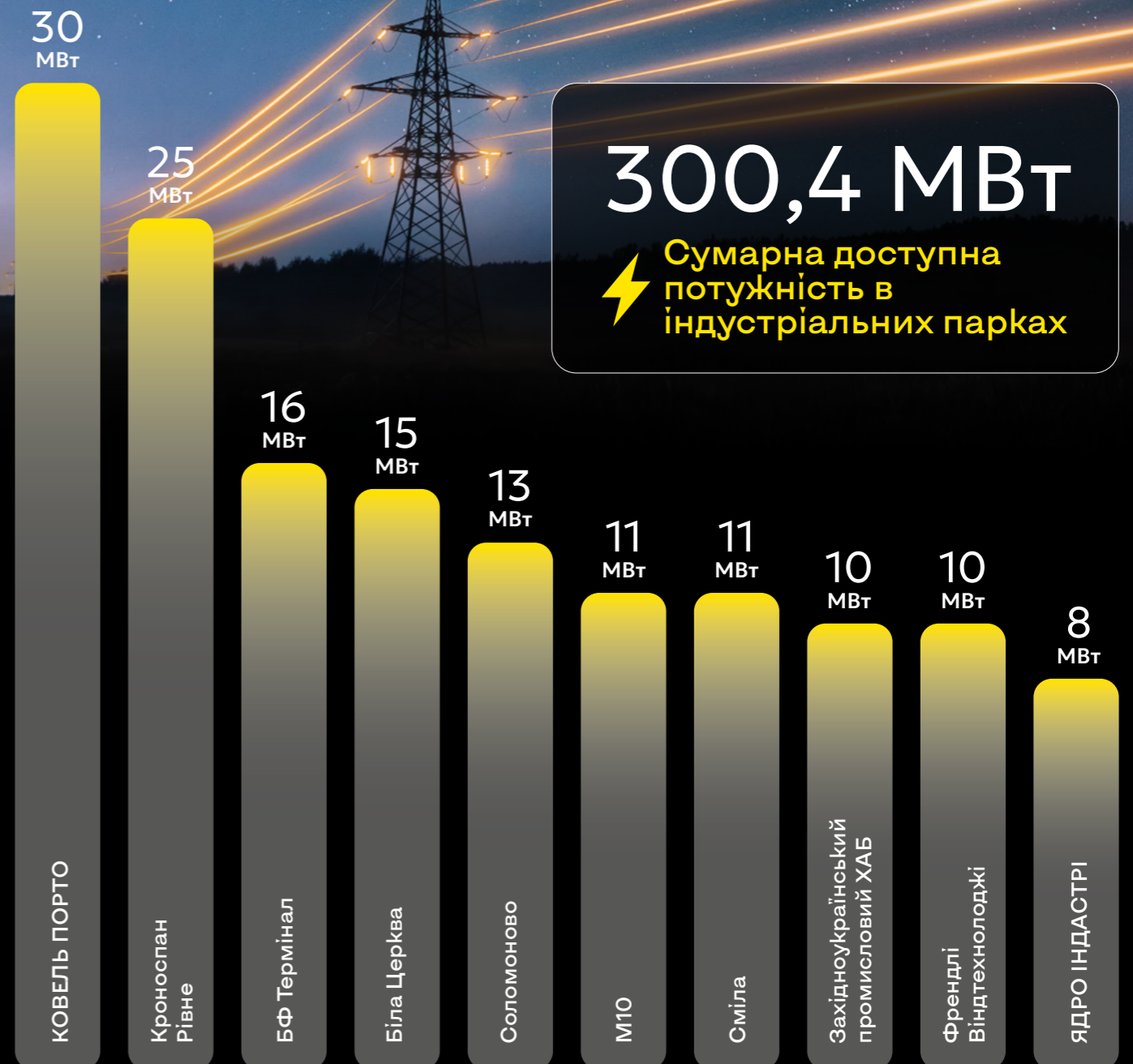
Для Закарпаття розвиток індустриальних парків є одним із критеріїв адаптивності до всіх викликів, які постали перед нами через війну. Нашим пріоритетом у роботі з інвестором є відкритість і взаємодія. Тому на зустрічах ми намагаємось потенційним інвесторам показати привабливість регіону та докладаємо зусиль, щоб переконати бізнес залишитися жити і працювати в області.

Дуже важливо, що індустриальні парки в Україні трансформувалися з переважно теоретичних проєктів до вторгнення у ключовий інструмент релокації під час повномасштабної війни росії проти України. Індустриальні парки до війни – це низька активність розвитку парків через нестачу інвестицій. Основний фокус тодішніх парків – розвиток інфраструктури. Індустриальні парки під час війни – державна підтримка через податкові та митні стимули, надання державного фінансування. Показовим прикладом державної підтримки індустриальних парків стали виділені у 2024 році кошти на суму 152,51 млн грн для двох індустриальних парків Закарпаття («Френдлі Вінд Технолоджі» та «БФ Термінал»), а у 2025 році – 11,908 млн грн («БФ Термінал»).

ІНДУСТРІАЛЬНІ ПАРКИ В ЦИФРАХ

ЕЛЕКТРОЕНЕРГІЯ В ІНДУСТРІАЛЬНИХ ПАРКАХ

Джерело: зведені дані за інформацією офіційних звітів наданих Міністерству економіки та опитування індустриальних парків станом на I квартал 2026 р.

АГРОПЕРЕРОБКА ЙДЕ В ІНДУСТРІАЛЬНІ ПАРКИ

Український аграрний бізнес направляє інвестиції у переробку сільськогосподарської продукції. Компанії, які мають плани щодо збільшення прибутків, все активніше відмовляються від банального вивезення сировини за кордон і будують нові переробні заводи. Підтримуючи цей тренд, держава формує цілий комплекс стимулів. Один із головних – розвиток індустріальних парків. На їхній території вже будуються цілі переробні кластери.

Кластер із переробки картоплі на Черкащині

На околиці Черкас в індустріальному парку «Біосенс» триває будівництво сучасного промислового кластера з переробки картоплі. У котловані на місці майбутнього першого підприємства вже монтується фундамент. Цільні конструкції для нього виробляють на сусідньому заводі залізобетонних виробів і доставляють на будівельний майданчик у вигляді готових елементів. Інвестор, компанія «Філд груп», планує вже восени 2026 року запустити на цьому заводі виробництво картопляного борошна. Цей продукт використовують у хлібопекарській, кондитерській, м'ясопереробній промисловості, а також у виробництві соусів та харчових сумішей швидкого приготування. Наразі в Україні картопляне борошно не виробляється – його на 100% імпортують із-за кордону.

Загалом план розвитку індустріального парку передбачає формування кластера з п'яти підприємств:

- виробництво картопляного борошна потужністю 25 тис. т на рік;
- виробництво картоплі фри потужністю 60–150 тис. т на рік;
- комплекс зберігання картоплі обсягом 20 тис. т;
- переробка картопляної шкірки у білок та крохмаль;
- тепличне господарство у комплексі з когенераційною установкою.

Завод із виробництва картоплі фри планують запустити у 2027 році. Наразі триває пошук інвесторів для переробки відходів картоплі. Для розташування майбутніх підприємств індустріальний парк уже ініціював розширення наявних площ із 26 до 36 га. Ще одна ділянка площею 60 га, розташована поруч, розглядається як резервна.

Інфраструктура ІП розбудовується за сприяння держави. Уряд виділив парку 24 млн грн на умовах співфінансування для будівництва дороги, прокладання ліній електропередач та запуску когенераційної установки. Серйозним викликом стане будівництво потужних водоочисних споруд.

Кластер із переробки соняшника на Тернопільщині

В індустріальному парку Chortkiv-West у місті Чортків Тернопільської області стартувало будівництво олійного кластера. Інвестор проекту – компанія «А.В. Експорт Імпорт», відома як оптовий оператор ринку аграрної продукції. У 2025 році підприємці вирішили піти в переробку. Перше підприємство кластера займатиметься рафінацією та дезодора-

цією соняшникової олії. Запуск заводу планується до кінця літа 2026 року.

Перший учасник індустріального парку передбачає формування кластера з трьох виробництв:

- рафінація та дезодорація соняшникової олії потужністю 50 тонн на добу;
- розлив олії потужністю до 54 тис. пляшок на добу;
- переробка насіння соняшнику потужністю 150 тонн на добу.

Інфраструктуру індустріального парку розвиває міськрада Чорткова. Вона вже залучила майже 8 млн грн із Державного фонду регіонального розвитку для завершення будівництва водопровідних і каналізаційних мереж. ДФРП профінансував 50% проекту, решту взяла на себе міськрада.

Наступний проект розбудови інфраструктури місто планує реалізувати спільно зі Швейцарською агенцією розвитку та співробітництва за програмою UCORD обсягом 33 млн грн. Ці кошти будуть спрямовані на будівництво систем водопостачання, водовідведення та пожежної безпеки. У цьому проекті 20% також буде профінансовано з міського бюджету.

Кластер із переробки фруктів та ягід на Буковині

Поблизу кордону з Молдовою у селі Колбачин Чернівецької області в індустріаль-

ному парку «Фруктова індустрія» активно розбудовується промисловий кластер із переробки фруктів та ягід. Перше підприємство – завод із виробництва концентрованих соків – уже фактично збудоване. Площа промислових та складських будівель – 11 000 м².

На квітень 2026 року заплановані пусконаладжувальні роботи. Завод обладнано як новопридбаним обладнанням, так і обладнанням релокованого підприємства «Інтерджус» із міста Марганець Дніпропетровської області, яке зазнало пошкоджень внаслідок військової агресії.

Розвиток кластера з переробки фруктів та ягід передбачає виробництво концентрованих яблучних соків (близько 20 тис. т на рік), а також переробку малини, сливи, бузини, полуниці, зокрема за технологією шокової заморозки.

Реалізація проекту відбувається за підтримки фінансово-промислової групи ТАС, яка вже інвестувала близько 700 млн грн, а загальний обсяг інвестицій у будівництво першої черги індустріального парку оцінюється у 1 млрд грн.

У четвертому кварталі 2025 року ІП «Фруктова індустрія» отримав державну підтримку на розвиток інфраструктури. Йому виділено 150 млн грн на будівництво інженерно-транспортної інфраструктури та очисних споруд стічних вод. Загальна вартість цього проекту – понад 300 млн грн.

Інвестор уже веде переговори щодо реалізації продукції, виготовленої на підприємстві індустріального парку, великим світовим та національним компаніям для ринків ЄС та США. Для подальшого роз-

витку кластера з переробки фруктів та ягід індустріальний парк готується ініціювати розширення площ.

Кластер із переробки сої, ріпаку та соняшника на Миколаївщині

У селі Берізки на Миколаївщині, поблизу траси Київ–Одеса, завершується будівництво підприємства з переробки насіння сої, ріпаку та соняшника на території індустріального парку Sunart. Новий маслоекстракційний завод «Прес-ЛТД», як очікується, прийме на переробку вже урожаєм 2026 року. Інвестор проекту, група компаній Olvia, має поруч з індустріальним парком потужний елеваторний комплекс на 84,7 тис. т. Там само в процесі пусконаладжувальних робіт – перша черга мультизернового олієекстракційного комплексу, розрахованого на переробку насіння соняшника, сої та ріпаку, виробничою потужністю 1200 т/добу. Тож на території індустріального парку фактично реалізується друга лінія комплексу глибокої переробки олійних культур.

План розвитку кластера переробки сої, ріпаку та соняшника передбачає будівництво таких об'єктів:

- пресово-підготовчий цех;
- цех екстракції;
- цех рафінації, дезодорації та виморожування;
- цех розливу олії в пляшки;
- комплекс для зберігання олії;
- власна генерація електроенергії.

Ще один учасник індустріального парку Sunart, компанія «Тропус-Н», вже розгортає виробництво гранульованих шротів. Повністю закуплено обладнання лінії та ведеться монтаж.

Для розвитку інженерно-транспортної інфраструктури індустріальний парк Sunart скористався державною підтримкою. Уряд на умовах співфінансування виділив 49,05 млн грн на будівництво котельні, монтаж систем пожежної безпеки, зовнішніх мереж водопостачання, очисних споруд, а також благоустроїв та

озеленення території.

У подальших планах Olvia – відкриття на території ІП підприємства з глибокої переробки кукурудзи на крохмаль. Цей завод буде інтегровано в спільну енергосистему з олійним виробництвом. Котельня на лушпинні соняшника використовуватиметься для генерації пари, необхідної для висушування крохмалю.

М'ясопереробний кластер на Хмельниччині

У місті Волочиск Хмельницької області інвестиційна група Vitagro будуватиме потужний м'ясопереробний кластер на території індустріального парку Future Industry Hub. Запуск першого підприємства з переробки свинини заплановано вже на травень–червень 2026 року. У регіоні група володіє мережею ферм із поголів'ям понад 100 тис. свиней та 5 000 голів великої рогатої худоби. Тепер вона має намір перейти на виробництво готових м'ясних виробів та напівфабрикатів.

Розвиток м'ясопереробного кластера в індустріальному парку передбачає інвестиції в такі об'єкти:

- забійний цех потужністю 120 голів свиней на годину та 6 000 голів курей на годину;
- виробництво ковбас;
- виробництво м'ясних напівфабрикатів;
- очисні споруди закритого типу;
- холодильний цех для зберігання м'ясної продукції.

Інвестиції в розвиток індустріального парку заплановано в обсязі 2,9 млрд грн. З них 120 млн грн група Vitagro вже вкладала в інженерно-транспортну інфраструктуру.

Компанія планує працювати в Future Industry Hub не сама – вже ведуться переговори щодо залучення партнерів-переробників, які встановлюватимуть власні виробничі лінії. Вільні ніші – виробництво кормів для тварин та желатину з використанням відходів м'ясопереробки.

РЕЄСТРАЦІЯ ІНДУСТРІАЛЬНОГО ПАРКУ: З ЧОГО ПОЧАТИ І НА ЩО ЗВЕРНУТИ УВАГУ?

Валерій Кирилко

Власник групи компаній «Індустріальні парки України», голова правління ГО «Всеукраїнська асоціація індустріальних парків» взяв участь у реєстрації 45 індустріальних парків.

Він розповів про головні етапи цієї процедури.

З чого будь-якій команді варто починати проєкт індустріального парку?

1. Вивчення нормативної та методичної бази

Перший крок – це опрацювання базових знань, тобто нормативної та практичної «матчастини», яка вже є у відкритому доступі. Команда має чітко розуміти:

- мінімальний допустимий розмір земельної ділянки;
- вимоги до об'єктів нерухомості (якщо вони вже існують на території);
- вимоги до пакета документів;
- процедури створення та реєстрації парку.

Без цього етапу подальші дії будуть хаотичними та ризикованими.

2. Аналіз земельної ділянки

Коли є розуміння вимог, наступний етап – технічний та правовий аналіз ділянки, де планується індустріальний парк. Ключові параметри:

Відповідність законодавству

- площа ділянки від 10 га
- якщо ділянка складається з кількох масивів (паїв) – вони мають бути суміжними або, у виняткових випадках, розділеними лише дорогою (чи іншим об'єктом інженерно-транспортної інфраструктури).

Логістика

- наявність та кількість під'їзних шляхів
- близькість до стратегічних автошляхів
- доступ до регіональних і міжнародних транспортних коридорів

Інженерні комунікації (критично важливо)

- електропостачання (потужності та можливість підключення)
- газопостачання

- водопостачання та водовідведення
- за можливості – залізнична гілка або потенціал її підведення

3. Дослідження території

Тип території визначає подальші дії:

- Якщо це greenfield (чиста ділянка), обов'язково провести інженерно-геологічні вишукування, оскільки ґрунти можуть створити серйозні обмеження або додаткові витрати.
- Якщо це brownfield (колишня промзона), треба провести:
 - технічне обстеження наявних будівель;
 - аудит стану інженерних мереж;
 - оцінку можливості реконструкції чи доцільності демонтажу.

4. Попередня експертна оцінка

Після аналізу всіх факторів команда може передати матеріали профільному консультанту або самостійно зробити висновок. Головне питання на цьому етапі: чи правильно обрана земельна ділянка та чи має вона реальний потенціал для розвитку індустріального парку?

5. Перехід до підготовки концепції та документів

Лише після цього логічно переходити до розробки концепції індустріального парку та формування пакета документів для реєстрації.

Основні етапи реєстрації індустріального парку: процедура та практичні складнощі

Реєстрація індустріального парку починається лише після того, як ініціатор визначив земельну ділянку, яку планує внести до Реєстру індустріальних (промислових) парків. Саме з цього моменту запускається формальна процедура, яку умовно можна поділити на три ключові етапи:

1. Розробка концепції індустріального парку.
2. Підготовка пакета документів для подачі на реєстрацію.
3. Проходження процедури погодження до прийняття рішення Кабінету Міністрів України.

Кожен із цих етапів має власну специфіку та суттєві ризики.

Етап I. Розробка концепції

Склад концепції визначений Законом України «Про індустріальні парки». Однак практична складність полягає не у формальному дотриманні структури, а в необхідності відповідати очікуванням усіх органів, які беруть участь в оцінці.

Фактично концепцію аналізують близько 15 органів та інстанцій, кожен із яких має власний фокус перевірки:

- Міністерство фінансів – фінансова модель, податкові розрахунки, бюджетна ефективність.
- Мінрозвитку – відповідність земельної ділянки містобудівній документації та стратегії розвитку громади.
- ДПС – питання податкового адміністрування та пов'язані ризики.
- Інші центральні та місцеві органи – у межах своєї компетенції.

Кожна інституція висуває зауваження не лише до змісту, а й до формулювань, структури окремих розділів, обґрунтувань показників.

Поширена помилка – спроба використати вже готову концепцію як шаблон. Практика показує, що підходи та очікування органів постійно еволюціонують. Тому документ потребує адаптації під конкретну ділянку, модель розвитку та актуальні регуляторні акценти.

Крім того, концепція є базовим документом для другого етапу – усі додані матеріали мають повністю корелювати з її положеннями. Будь-які розбіжності стають підставою для зауважень.

Етап II. Підготовка документів: обсяг, який недооцінюють

Формально перелік документів передбачений законом. Однак у реальності пакет значно ширший і формується з урахуванням специфіки конкретного проєкту.

На практиці обсяг додаткових матеріалів може бути суттєвим. Бували кейси, коли пакет складав понад 700 сторінок підтверджуючих документів.

Greenfield vs Brownfield

Greenfield-проєкти (чиста ділянка без забудови) зазвичай потребують меншого пакета документів.

Brownfield-проєкти потребують додаткових підтверджень щодо існуючих об'єктів нерухомості, строків їх будівництва, відповідності профільному законодавству, правового статусу тощо.

Містобудівна документація – ключовий ризик

Окрема складність – підтвердження відповідності містобудівній документації.

Особливо проблемними є земельні ділянки за межами населених пунктів. Навіть за наявності цільового призначення 11.02 («для розміщення та експлуатації будівель і споруд промисловості») це не гарантує стратегічної стабільності використання території.

Мінрегіон вимагає надання актуальної містобудівної документації.

У межах міст це зазвичай вирішується через наявність генеральних планів.

За межами населених пунктів – у значній частині випадків така документація відсутня, і її доводиться розробляти з нуля, що означає:

- додаткові строки;
- додаткові фінансові витрати;
- ризик зміни параметрів проєкту.

Окрім містобудівних аспектів часто необхідні підтвердження фінансової спроможності ініціатора (зокрема для Мінфіну) та інші документи, які прямо не деталізовані в законі, але запитуються в процесі погодження.

Цей етап може займати суттєвий час і потребує значних організаційних ресурсів.

ВІЛЬНІ НІШІ В ІНДУСТРІАЛЬНИХ ПАРКАХ: ДЕ І НА ЧОМУ ЗАРОБИТИ?

Якірні інвестори індустриальних парків створюють унікальні можливості для появи нових промислових виробництв. Новий бізнес може концентруватися на виробничій кооперації з існуючими виробниками, переробці відходів іншого виробника або використанні його продукції як сировини чи складової нового товару. Така модель створення підприємства в індустриальному парку має чимало переваг, які дають можливість відірватися від конкурентів уже на старті.

Ось три головні з них:

1. Економія на інженерній інфраструктурі. Створюючи підприємство поруч із якірним інвестором парку, як правило, можна розраховувати на енергетичні, водні та інші потужності, які вже введені в експлуатацію.

2. Економія на логістиці. Використовуючи продукцію або навіть відходи іншого виробника, можна обходитися виключно локальними перевезеннями в межах індустриального парку. Це дозволяє значно здешевлювати собівартість продукції.

3. Економія на митних та податкових платежах. Обладнання для промислових проєктів в індустриальному парку законодавство дозволяє ввезти без сплати імпортного мита та імпортного ПДВ.

Ще однією значною перевагою, яку отримують промислові проєкти поруч із якірним інвестором індустриального парку, є гарантований збут або постачання

складових для продукції. Коли такий виробник під боком, це знімає величезну кількість проблем, пов'язаних із пошуком постачальників або покупців. Вільні ніші для таких бізнесів в українських індустриальних парках виникають постійно. Треба лише стежити за їх розвитком.

Меблевіків та каркасників чекають на Рівненщині

Промислова компанія з австрійськими інвестиціями Kropospan, яка розвиває індустриальний парк «Кроноспан Рівне» у селі Городок на Рівненщині, запрошує до партнерства малий та середній бізнес. Kropospan має велике виробництво деревоплитної продукції – ОСБ та ДСП. Це створює вільні ніші для підприємців, які можуть заробляти одразу в кількох галузях. Особливо привабливі перспективи відкриваються для виробництва модульних будинків, меблів та SIP-панелей.

Меблева промисловість та модульно-каркасне будівництво останніми роками стрімко розвиваються в Україні. Адже ці галузі мають стабільний внутрішній попит і непогані експортні перспективи. Відносна безпека Рівненщини як західного регіону та близькість кордонів з ЄС роблять пропозицію Kropospan доволі привабливою. Але головний аргумент на користь заповнення вільної ніші – логістичний. Підприємства, зацікавлені у дерев'яній плиті, можуть отримувати її за заводськими цінами практично без

витрат на перевезення габаритної продукції, до того ж звівши до нуля ризики пошкодження в дорозі.

Відходи переробки гороху створюють вільну нішу в двох ІП

Ще одна деревообробна компанія, МДФ, розвиває індустриальний парк у місті Коростень на Житомирщині. Восени 2025 року підприємство відкрило на території ІП перший в Україні завод із виробництва біоклею з гороху. Це одразу створило в парку вільну нішу для бізнесу – переробку відходів гороху. Клітковина та залишки крохмалю – чудова сировина для виробництва комбикормів, а також кормів для собак та котів. Лінія з грануляції кормів, яку можна було б розташувати просто

поруч із виробництвом клею, отримала б значну конкурентну перевагу за рахунок економії на транспортних витратах.

Ну, а поки пошук партнерів триває, МДФ уже самим фактом появи заводу з виробництва біоклею з гороху створив величезний попит для фермерських господарств. Річ у тім, що потреба нового виробництва – 1 мільйон тонн гороху на рік, а це більш ніж удвічі перевищує обсяги валового збору цієї культури у 2024 році та у півтора рази – рекордний урожай 2025 року. Наразі МДФ веде активні переговори з фермерами щодо збільшення посівів гороху на майбутні сезони. Адже ще один завод з виробництва біоклею з гороху будується в Закарпатті. Там компанія МДФ розвиває ще один індустриальний парк – «БФ Термінал».

Фастів створив прибуткову нішу для виробника картону та паперу

«Старт-Індастрі», керуюча компанія індустриального парку «Фастіндастрі», шукає резидента, який би зайнявся виробництвом картону чи паперу. Якірний інвестор парку, компанія Uninvest, є великим виробником на ринку упаковки для фастфуд-індустрії та постачає паперові стаканчики для ресторанів швидкого харчування McDonald's та KFC, а також для всіх великих мереж АЗС і супермаркетів України. У результаті використання паперових стаканчиків та упаковки утворюються чималі обсяги вторсировини. Її й міг би переробляти партнер, якого шукають у Фастові. Вироблений картон та папір можна було б повторно використовувати на виробничих лініях Uninvest. Тобто збут для партнера, який займе вільну нішу, практично гарантований.

Реалізація цього задуму допомогла б утілити в життя давню мрію підприємця

Геннадія Демченка, який заснував фабрику Uninvest. Він створював індустриальний парк з ідеєю побудувати промисловий кластер на принципах циркулярної економіки. Вона передбачає інтеграцію виробничих ланцюжків резидентів ІП таким чином, що відходи одного заводу стають сировиною для іншого.

Виробництво конопляної пряжі чекає інвестицій обсягом 20 млн євро

Керуюча компанія індустриального парку «Ма'Рижани», Ma'Rijany Hemp Company,

шукає партнерів для наступного переділу в переробці промислової коноплі на Житомирщині. Перша черга проєкту вже реалізована – збудовано завод із виробництва трьох видів продукції: довге волокно – для текстилю й технічних тканин, коротке волокно – для паперу, утеплювачів, нетканних матеріалів, костриця – для біопластику, ДСП, костробетону та тваринництва. Довге волокно Ma'Rijany Hemp Company експортує в країни ЄС, де з нього виробляють пряжу. Перші поставки відбулися у 2025 році.

Між тим, виробництво пряжі в самому індустриальному парку могло б значно збільшити додану вартість проєкту у 3–5 разів. Другий переділ потребує інвестицій обсягом близько 20 мільйонів євро. Ці кошти потрібні для закупівлі високотехнологічної лінії мокрого прядіння, обладнання для гребенечесання, відбілювання та пом'якшення пряжі. Наразі тривають попередні переговори щодо залучення цих інвестицій як від українських фінансово-промислових груп, так і з-за кордону. Реалізація цього проєкту відкриє можливості для третього переділу промислової коноплі – текстильного виробництва.

ІНДУСТРІАЛЬНИЙ ПАРК СТАЄ СТРАТЕГІЧНИМ ІНСТРУМЕНТОМ КОНКУРЕНЦІЇ ЗА ІНВЕСТИЦІЇ

Борис Філатов,
міський голова Дніпра

Для нас важливо, аби будь-яка ініціатива, втілена у Дніпрі, була корисною для міста та його людей. Нашим пріоритетом є економічне зростання. І це об'єднує кілька факторів: створення нових робочих місць, зменшення трудової міграції та можливість працевлаштування для молоді і кваліфікованих спеціалістів у громаді. Бо Дніпро завжди був містом студентів із потужними закладами вищої освіти.

Водночас розвиток індустріальних парків дасть додатковий ресурс для бюджету – за рахунок зростання податкових надходжень та залучення, зокрема, іноземних інвесторів. А це збільшує можливість для розвитку інфраструктури, освіти, медицини та соціальних програм для людей.

У більш глобальному вимірі – це спосіб переосмислення простору промислових зон та диверсифікації економіки. Адже наявність таких майданчиків зменшує залежність від великих підприємств громади та дає більше кисню екосистемі малого та середнього бізнесу.

Конкуренція за промислові інвестиції в Україні є гострою і надалі лише посилюватиметься. Перевага буде на боці проактивних громад. Міста, котрі пропонують підготовлену інфраструктуру, забезпечують швидкість ухвалення рішень, демонструють стабільність та партнерський підхід.

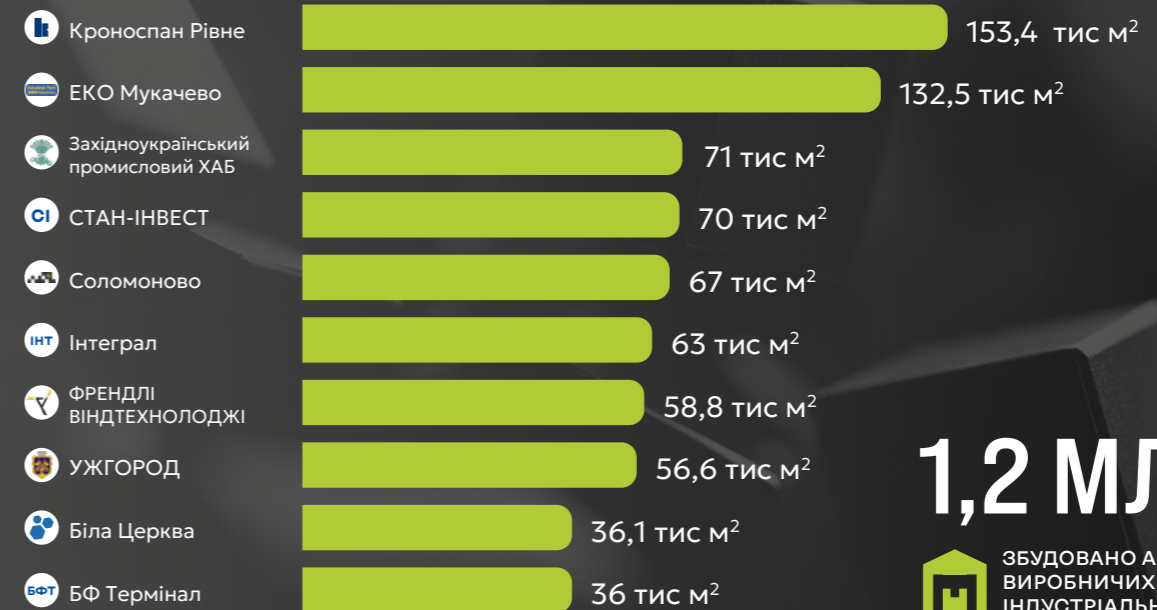
Індустріальний парк у цьому контексті стає, по суті, стратегічним інструментом перемоги в інвестиційній конкуренції. Бо завдяки йому можна скоротити час входу інвестора, створити для нього «готовий продукт», впровадити стандарти супроводу за принципом «єдиного вікна». Це зручне прозоре партнерство, вигідне обом сторонам.

Варто розуміти, що в умовах повномасштабної війни індустріальні парки так само стають елементом економічної стійкості та одним із каталізаторів відновлення держави. Глибина цього потенціалу чимала.

ПЛОЦА ПРОМИСЛОВИХ ПРИМІЩЕНЬ В ІНДУСТРІАЛЬНИХ ПАРКАХ

ТОП-10

1,2 МЛН М²

ЗБУДОВАНО АБО ВІДНОВЛЕНО ВИРОБНИЧИХ ПРИМІЩЕНЬ В ІНДУСТРІАЛЬНИХ ПАРКАХ

Джерело: зведені дані за інформацією офіційних звітів наданих Міністерству економіки та опитування індустріальних парків станом на І квартал 2026 р.

ВИНИ • НОВИНИ • НОВИНИ • НОВИНИ • НОВИНИ • НОВИНИ • НОВИНИ • НОВИНИ • НОВИНИ •

ІНДУСТРІАЛЬНИЙ ПАРК ПОБЛИЗУ КИЄВА СТАЄ ТОЧКОЮ РОЗВИТКУ ДЛЯ МАЛИХ І СЕРЕДНІХ ВИРОБНИЦТВ

Індустріальний парк «КИТ» у місті Бучі Київської області залучив двох нових виробників. Учасниками парку стали контрактний виробник косметики «Пілаб» та переробник какао-бобів «Какао+». Таким чином загальна кількість резидентів парку зросла до п'яти. Крім двох згаданих підприємств, в ІП працюють компанії «Нова пошта» (логістичний центр), EDG Group (дистрибуція комп'ютерної техніки) та Fres.Co (виробництво матеріалів для поліграфічної продукції).

Компанія «Пілаб» інвестувала у запуск нового виробництва на території індустріального парку 16 млн грн. Компанія «Какао+» інвестувала у запуск нового виробництва на території індустріального парку 3,2 млн грн і має план інвестицій на 2026 рік обсягом 4,5 млн грн.

Індустріальний парк «КИТ» наразі збудував 2 черги складських та виробничих приміщень (площею 17 тис. м²) з 11 запланованих. На території 3-ї черги наразі тривають земельні роботи. Для розвитку інженерно-транспортної інфраструктури ІП залучив державне фінансування обсягом 150 млн грн. Крім того, Київська ОВА компенсувала парку витрати на проєктні роботи на суму 0,5 млн грн. Бучанська міськрада звільнила індустріальний парк від сплати податку на землю, що дозволяє керуючій компанії економити 3,4 млн грн на рік.

«ВСЕ ВКЛЮЧЕНО» – ІНДУСТРІАЛЬНІ ПАРКИ ЗМАГАЮТЬСЯ ЗА ІНВЕСТОРІВ НАБОРАМИ СЕРВІСІВ

Конкуренція провідних українських індустріальних парків за інвесторів продовжує загострюватись. Відтак вони пропонують резидентам дедалі ширший спектр послуг. Ще кілька років тому в багатьох ініціаторів створення ІП були ілюзії, що промисловця можна зацікавити перспективою будівництва заводу просто у чистому полі. Такі «екопарки» найчастіше й далі заростати травою. Натомість по всій країні маємо приклади трансформації керуючих компаній в універсальні сервісні структури. Вони одночасно поєднують функції проєктувальника, будівельника, фінансового консультанта, кадрової агенції, освітнього хабу, GR, організатора івентів. А ще думають про те, де працівники підприємств будуть обідати, відпочивати й навчатися.

Підбір та навчання кадрів

«Коли я обирав індустріальний парк для будівництва нового заводу вартістю 15 мільйонів доларів, великим питанням був пошук кадрів, – говорить власник компанії «Пожмашина» Олег Авер'янов. – Для розгортання виробництва сільськогосподарської та пожежної техніки мені потрібні кілька сотень спеціалістів робітничих професій, професійні інженери та досвідчений менеджмент. У Львові керуюча компанія парку запропонувала мені послуги власної кадрової

агенції. Це стало серйозним аргументом». Так промисловець із Чернігівщини для свого нового проєкту обрав ІП «Формація. Львів». Будівництво вже триває. І хоча до планового запуску виробництва у 2027 році ще багато часу, підбір кадрів для заводу йде повним ходом.

До речі, цей індустріальний парк не обмежився лише кадровою агенцією для вирішення проблеми пошуку працівників для своїх учасників. «Формація. Львів» має договір з університетом «Львівська політехніка», який передбачає стажування студентів на промислових підприємствах парку. Також заплановано створення спільних науково-дослідних лабораторій та інженерних коворкінгів, що дозволить студентам та науковцям університету розробляти прототипи та тестувати інновації в умовах реального виробництва. Крім того, для викладачів університету пропонуються програми підвищення кваліфікації, щоб вони да-

вали студентам саме ті знання, які знадобляться на практиці. Окремі приміщення в індустріальному парку передбаченні під навчальні центри, де чинні працівники заводів можуть покращити свої вміння.

Зв'язки з органами державної та місцевої влади

Не менш важливим елементом реалізації нового промислового проєкту є проходження всіх необхідних дозвільних процедур та налагодження контактів із місцевою владою. Ці послуги для своїх резидентів також надають дедалі більше керуючих компаній індустріальних парків. Команда ІП під час реєстрації та на старті активної роботи сама проходить чимале коло погоджень як промислового об'єкта. Відтак, коли інвестор виявляє бажання стати учасником парку, він уже може розраховувати на досвід його керівництва. Оцінка впливу на довкілля, отримання містобудівних умов та обмежень, дозвіл на будівництво, сертифікат прийняття в експлуатацію, пожежна безпека, дозвіл на викиди – ці процедури можуть відняти у підприємця чимало часу, якщо не скористатися допомогою колег, які знайомі і з відповідними чиновниками, і з місцевою специфікою бюрократичних квестів.

«Ми маємо гарний контакт практично з усіма контролюючими органами. Це спростить початок роботи для будь-якого нашого резидента», – говорить Сергій Бадяк, власник «Євро-Інвест-Холдинг», яка є керуючою компанією індустріального парку «Захід Ресурс» на Львівщині. Цей парк розвивається на землях, що межують із великим логістичним центром Сергія Бадяка. Відтак досвід і контакти, напрацьовані під час розбудови власного бізнесу, підприємець тепер використовує для розвитку ІП. Наразі цей проєкт перебуває на стадії активного будівництва приміщень промислового призначення. З виробниками, які займуть орендні площі, уже проговорюються всі деталі, зокрема й щодо проходження дозвільних процедур.

Очевидно, що коли йдеться про комунальний індустріальний парк, можливостей для прискорення отримання всіх погоджень ще більше. У Вінниці за це відповідає спеціально уповноважений заступник міського голови Андрій Очеретний. Він курує економічний блок мерії, постійно комунікує з органами державної влади, місцевими чиновниками та енергетичними монополістами. Відтак на ньому – повне сприяння комунальному парку «Вініндастрі» й іншим ІП, які працюють у місті.

Ще один приклад комунікації індустріальних парків з владою в інтересах резидентів – постійні наради з Міністерством економіки, довкілля та сільського господарства. Такі наради відбуваються щомісячно за участю керівництва Мінеко, а також Комітету Верховної Ради з питань економічного розвитку. У разі виникнення будь-яких ускладнень представники керуючих компаній мають змогу напругу донести інформацію в інтересах своїх резидентів.

Залучення фінансування

Банківські кредити, кошти міжнародних донорів, державні програми розвитку українських виробників «Зроблено в Україні» – керуючі компанії активних індустріальних парків беруться допомогти з повним набором фінансування промислових проєктів, який зараз доступний для бізнесу. Резидентам надається допомога з отриманням доступних кредитів «5-7-9» з лімітом до 150 млн грн, грантів на переробку до 8 млн грн, а також зі страхуванням воєнних ризиків. У контактах із банками керуючі компанії також беруть на себе консультативну функцію.

«Для запуску будівництва нового заводу в нашому парку ми спочатку допомогли доопрацювати бізнес-план, а потім фактично за руку провели нашого резидента в банк і допомогли отримати більшу частину фінансування», – говорить Дмитро Ковальчук, засновник Alterra Group, яка є керуючою компанією ІП «Формація. Львів».

«Керуюча компанія допомагає резидентам структурувати проєкти так, щоб вони були зрозумілими для банківського кредитування», – підкреслює Андрій Ропіцький, CEO індустріального парку «Біла Церква». Андрій має 14-річний досвід роботи у банківському секторі, відтак одразу бачить, які недоліки бізнес-плану варто усунути насамперед. Публічно він виступає і за удосконалення існуючих фінансових інструментів, доступних промисловим інвесторам. «Наш план – залучити в індустріальний парк не менше 250 млн доларів. Але для цього держава має активніше страхувати інвестиційні ризики», – заявив Ропіцький, коментуючи роль Експортно-кредитного агентства в розвитку української промисловості.

Таким чином конкуренція керуючих компаній за промислові інвестиції дозволяє резидентам парків економити час та кошти, банкам та міжнародним фінансовим інституціям – отримувати надійних позичальників, а державі – постійно удосконалювати економічну політику. У виграші зрештою – Україна.

ВІТЕР ЗМІН ВІД ІНДУСТРІАЛЬНОГО ПАРКУ НА ЗАКАРПАТТІ

У місті Перечин у Закарпатті почав роботу новий завод «Френдлі Композит», який серійно випускає лопаті для вітрових електростанцій. Новий вид продукції став черговим проектом компанії «Френдлі Вінд Технолоджі», яка за 20 кілометрів від Ужгорода розвиває індустріальний парк з такою ж назвою. Це єдиний в Україні виробник вітрових електростанцій мегаватної потужності. Запуск виробництва лопатей дозволив довести ступінь локалізації українських вітрогенераторів, які виробляють в ІП, до 80%.

Реалізація цього проекту вимагала від спеціалістів «Френдлі Вінд Технолоджі» налагодження виробничих процесів, які є унікальними для України. Адже сама лопать має довжину 75 метрів і вагу 25 тонн. Недарма частина інженерного складу, який працював над запуском заводу «Френдлі Композит», має досвід у суднобудівній промисловості. Такі розміри промислової продукції характерні радше для виробництва надлегких і надміцних яхт.

Процес виробництва кожної лопаті клопіткий і не пробає навіть найменших неточностей.

Починається все з гігантських композитних форм, які точно моделюють геометрію майбутнього виробу. Їх виливають із пластику на основі епоксидної смоли. Після цього дві великі половини, які називають коритами, з'єднують і покривають щільним шаром композиту. Фінішна

обробка передбачає доведення поверхні до ідеальної рівності, адже саме це згодом визначатиме здатність електростанції видавати максимальну потужність.

Відносно холодні зими в горах Карпат вимагають застосування спеціальної системи обігріву лопатей. Адже обледеніння здатне знизити виробіток електроенергії ВЕС на 20–40 %, а то й зовсім призвести до аварійної зупинки. Найшвидше важкий лід формується на краях лопатей. Раніше «Френдлі Вінд Технолоджі» мала досвід запуску вітрових електростанцій переважно на півдні України, де таких проблем із кліматом не було. Для їх вирішення на виробництві лопатей нагрівальні елементи вмонтовуються між шарами композиту біля поверхні. Як тільки датчики фіксують обмерзання, лопать сама себе розігріває.

Ще один виклик, який постав перед інженерами «Френдлі Вінд Технолоджі», – блискавки, які в горах трапляються

досить часто. Якщо не вжити заходів, наелектризована 200-метрова конструкція є справжнім магнітом для влучання потужних розрядів, що створює загрозу руйнування композиту. Для захисту від блискавок використовується мідний кабель, який за потреби відводить розряд у лопаті. Таке перетворення загрози на контрольоване відведення заряду блискавки – справжнє інженерне мистецтво. Щоб досягти найвищого класу захисту від блискавок IEC 61400-24, «Френдлі Вінд Технолоджі» використала досвід та технології швейцарської компанії Gurit.

Коли лопаті готові, постає питання, як їх безпечно вивезти та надійно доставити на місце монтажу ВЕС. Перевезення виробів таких розмірів в умовах гірських Карпат – завдання нетривіальне. Будь-яке пошкодження зведе нанівець усі зусилля етапу виробництва. Транспортуванням займається окрема компанія – «Френдлі Логістик». У процесі роботи

вона застосовує мобільні крани вантажопідйомністю до 750 тонн, а також спеціалізовані причепи і трали, здатні перевозити вантажі масою до 100 тонн. Після монтажу електростанції кожна лопать на сильному вітрі має відпрацювати не менше 30 років.

У березні 2026 року на Закарпатті введено в експлуатацію першу в регіоні вітрову електростанцію, яка використовує українські лопаті. Вона має 16 турбін загальною потужністю 80 МВт. Нова ВЕС «Нижні Ворота» вже забезпечує потреби в електроенергії понад 50 тисяч домогосподарств населених пунктів Нижньоворітської громади. Перша турбіна почала видавати струм ще влітку 2024 року. До 2025 року працювала вже половина парку (8 турбін), а повне введення всіх 16 турбін у березні 2026 року стало фіналом масштабного будівництва. Таким чином, ще на етапі тестової експлуатації ВЕС згенерувала для регіону 64 мільйони кВт·год електроенергії.

Керівництво заводу «Френдлі Композит» наразі вже веде попередні переговори щодо експорту лопатей українського виробництва, але поки що вони будуть використовуватися переважно для проектів нових ВЕС на Закарпатті. Наступний буде удвічі потужнішим, ніж у Нижньоворітській громаді, – це ВЕС «Полонина Руна». Загальна потужність вітроелектростанції становитиме 156 МВт. Це обсяг, який зможе забезпечити половину річного побутового споживання всього Закарпаття. Проект передбачає встановлення 30 сучасних вітрогенераторів потужністю по 5,5 МВт кожна. Така генерація дозволить щороку виробляти близько 500 000 МВт·год електроенергії.

Такі плани диктують подальші темпи розвитку виробництва лопатей в індустріальному парку «Френдлі Вінд Технолоджі».

У першій половині 2026 року обсяги виробництва заводу «Френдлі Композит» становлять 4 лопаті на місяць – це приблизно 48 лопатей на рік, чого достатньо для повного комплектування 16 турбін. Оскільки індустріальний парк уже оголосив про плани збільшити виробництво до 100 турбін на рік, це вимагатиме, відповідно, виробництва 400 лопатей.

Відтак уже незабаром від індустріального парку в Перечині слід очікувати новин про нові інвестиції та розширення штату працівників.

Інвестиції в майбутні кадри для індустріального парку – найбільш помітна ознака того, що релоковане з Краматорська виробництво пустило коріння в Закарпатській області надовго. У 2026 році «Френдлі Вінд Технолоджі» стало першим підприємством у Закарпатті, яке започаткувало власні іменні стипендії для учнів професійно-технічного навчального закладу. Першокурсники та другокурсники Перечинського професійного ліцею, які опановують професію оператора верстатів з програмним керуванням, отримують суттєву фінансову підтримку безпосередньо від індустріального парку. Стипендію вже отримують

22 здобувачі освіти. Для найкращих учнів виплата становить 6 000 грн, а для тих, хто демонструють високі результати у професійних предметах, – 4 000 грн. Це вагомий додаток до звичайної державної стипендії, що наразі становить 1 250 грн.

Тим часом у Перечині стартує будівництво нового освітнього закладу для потреб індустріального парку – Karpaty International School & Community Space. Основна ідея проекту – створити для українських дітей можливість навчатися вдома та одночасно отримувати міжнародну освіту європейського рівня. Учні отримуватимуть український атестат та сертифікат Cambridge. Відкриття школи заплановане на середину 2026 року.

ІНДУСТРІАЛЬНИЙ ПАРК СТРУКТУРУЄ РОЗВИТОК ГРОМАДИ, ФОРМУЮЧИ СИСТЕМНИЙ ПІДХІД ДО ПЛАНУВАННЯ

Анатолій Федорук,
міський голова Бучі

Бучанська громада є однією з ключових локацій в Україні для розвитку індустріальних парків. Її стратегічне розташування та високий потенціал зростання приваблюють підприємців і сприяють економічному поживленню регіону. Для громади це означає створення нових робочих місць, зростання надходжень до місцевого бюджету та загальне економічне зміцнення. Для бізнесу – це вигідні умови: звільнення від податку на землю, зручне розташування у зоні Київської агломерації та спрощені процедури ввезення обладнання й товарів.

Для нас індустріальні парки – не разова ініціатива, а елемент довгострокової стратегії розвитку. Ми будемо громаду, яка не просто відновлюється після війни, а формує економіку майбутнього – відповідальну, конкурентну та орієнтовану на людей.

У нинішніх складних обставинах індустріальний парк стає для інвестора готовим рішенням та чіткою пропозицією – з підведеними мережами, зрозумілою логістикою та сервісом. Бізнес цінить час, особливо зараз, і громада, яка пропонує такі умови, отримує стратегічну перевагу. Під час війни критично важливо

мати виробництва ближче до центрів споживання, логістики та управління. Індустріальні парки дають змогу концентрувати підприємства, швидше адаптуватися до викликів, налагоджувати кооперацію між бізнесами та зменшувати залежність від імпорту.

Крім того, індустріальний парк структурує розвиток громади, формуючи системний підхід до планування. Це допомагає визначити пріоритетні галузі, підготувати кадри та збалансувати промисловий розвиток із якістю життя мешканців, уникаючи хаотичної забудови.

Не менш важливий фактор – робочі місця для людей. У Бучанській громаді проживає близько 12 тисяч внутрішньо переміщених осіб, для яких важливо, щоб громада, обрана як друга домівка, мала можливості не лише для комфортного життя, а й для професійного розвитку та працевлаштування. Коли громада навіть під час війни інвестує в інфраструктуру, планує розвиток і залучає бізнес, вона демонструє, що здатна не тільки реагувати на виклики, а й системно розвиватися. І це, на мій погляд, одна з ключових ролей індустріальних парків сьогодні.

КІЛЬКІСТЬ РОБОЧИХ МІСЦЬ В ІНДУСТРІАЛЬНИХ ПАРКАХ

ТОП-10 Індустріальних парків України за кількістю робочих місць

Станом на 1 квартал 2026 року в індустріальних парках

4 712
робочих місць

Джерело: зведені дані за інформацією офіційних звітів наданих Міністерству економіки та опитування індустріальних парків станом на I квартал 2026 р.

ВИНИ • НОВИНИ • НОВИНИ • НОВИНИ • НОВИНИ • НОВИНИ • НОВИНИ • НОВИНИ • НОВИНИ •

В ІНДУСТРІАЛЬНОМУ ПАРКУ «ВІНІНДАСТРІ» СТАРТУВАЛО ВИРОБНИЦТВО ФАРБУВАЛЬНИХ КАМЕР

В індустріальному парку «Вініндастрі» (м. Вінниця) почав випуск продукції новий завод Smart Line. Він спеціалізується на виробництві фарбувальних камер для потреб металообробної промисловості. Проектна потужність заводу – 25 фарбувальних камер на місяць.

Площа першої черги нового заводу – 2 800 м². Обсяг інвестицій у першу чергу склав 46 млн грн. Промислове приміщення другої черги площею 5 000 м² планують побудувати до кінця 2026 року, введення в експлуатацію – у 2027 році. Плановий обсяг інвестицій у другу чергу – 60 млн грн. Разом із другою чергою Smart Line стане найбільшим в Україні виробником фарбувальних камер.

Перші фарбувальні камери, вироблені в індустріальному парку, відправлені на експорт. Уже здійснені поставки до Польщі та Молдови. Наразі триває виконання замовлення з Естонії.

Індустріальний парк «Вініндастрі» був створений у 2022 році. Площа парку – 26 га. Ініціатор створення – Вінницька міська рада.

ЗРОБЛЕНО В УКРАЇНІ: ПОЛІТИКА РОЗВИТКУ УКРАЇНСЬКИХ ВИРОБНИКІВ

«Зроблено в Україні» – оголошена Президентом України Володимиром Зеленським політика розвитку українських виробників. Трьома її ключовими складниками є розвиток внутрішнього виробництва, залучення інвестицій в реальний сектор економіки та сприяння несировинному експорту. Кожна зі складових передбачає ряд програм і інструментів.

РОЗВИТОК ВНУТРІШНЬОГО ВИРОБНИЦТВА ЧЕРЕЗ СТИМУЛЮВАННЯ ПОПИТУ НА УКРАЇНСЬКІ ТОВАРИ З БОКУ ДЕРЖАВИ, ПРИВАТНОГО СЕКТОРУ І ГРОМАДЯН

Локалізація в публічних закупівлях

Вимога місцевої складової в публічних закупівлях продукції машинобудування, легкої промисловості, металообробки, кабельно-провідникової продукції та ін. У 2026 році вимагається 30% місцевої складової, в 2027 – 35%, далі 40%.

25% компенсації вартості української сільгосптехніки

Український фермер чи агропереробник, купуючи аграрну техніку чи обладнання українського виробництва, отримує від держави 25% компенсації її вартості.

15% компенсації вартості української техніки та обладнання

Приватний покупець енергетичного обладнання, колісної техніки, ліфтів і засобів виробництва отримує від держави компенсацію 15% вартості такої техніки, якщо вона вироблена в Україні, має не менше 40% локалізації.

єОселя

Доступна іпотека допомагає громадянам отримати власне житло. А крім того є важливим фактором попиту на будівельні матеріали, адже фінансується лише первинна нерухомість.

Шкільний автобус

Програма субвенцій громадам на умовах співфінансування на придбання шкільних автобусів вирішує одночасно кілька завдань. Громади отримують транспорт для підвозу дітей у школи. Українські виробники отримують замовлення.

Національний кешбек

Програма є формою державної фінансової підтримки для громадян. Умовою надання підтримки є купівля українських товарів. 5–15% від вартості товару повертається споживачеві на банківську картку. Накопичені кошти можна витратити на українські товари і послуги. Національний кешбек має на меті зробити українські товари першими у виборі громадян.

Маркування українських товарів

Допомагаємо споживачу впізнавати українські товари і віддавати їм перевагу. Виробляеш українське – маркуй свій товар логотипом «Зроблено в Україні».

ЗАЛУЧЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙ У РЕАЛЬНИЙ СЕКТОР ЧЕРЕЗ ДОСТУП ДО ФІНАНСУВАННЯ, ПРОМИСЛОВОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ ТА СТИМУЛІВ

Гранти на розвиток переробної промисловості

До 8 млн грн від держави може отримати підприємство переробної промисловості для оновлення парку обладнання. Умови – співфінансування 50% на 50% та створення від 5 робочих місць.

Гранти на відновлення

Програма передбачає гранти на відновлення до 16 млн. грн. на виробниче обладнання для постраждалих від руйнувань підприємств.

Доступні кредити 5–7–9

Підприємства переробної промисловості можуть отримати до 150 млн грн на інвестиційні цілі под низькі відсотки. Для потреб енергонеалежності діють кредити до 10 млн грн під 0%, а також до 250 млн грн. на загальних умовах програми.

Індустріальні парки

Для потенційного інвестора індустріальні парки вирішують ряд важливих завдань: промислова земля, підведені мережі, наявні промислові будівлі, кращий бізнес-кейс за рахунок податкових та митних стимулів, сервіси від керуючих компаній.

Підтримка проєктів зі значними інвестиціями

Для інвестпроєктів від 12 млн євро діє набір форм державної підтримки, через які можна компенсувати до 30% вкладених інвестицій. Серед них – компенсація вартості будівництва інженерно-транспортних мереж і приєднання до мереж, відшкодування лісогосподарських втрат, компенсація інвестицій через податки – імпортерне мито, імпортерний ПДВ і податок на прибуток.

Страховання воєнних ризиків

Для прифронтових територій діє програма страхування майна з покриттям до 30 млн грн і вартістю 0,5% від оцінки майна. Для решти територій діє програма компенсації вартості страхового платежу в межах 3 млн грн в рік (за аналогією з 5-7-9). Діє також програма страхування інвестиційних кредитів. Адмініструє програми Експортно-кредитне агентство.

Спрощення зміни цільового призначення землі

Дозволяє змінювати цільове призначення сільськогосподарської землі за межами населених пунктів за спрощеною процедурою. Замість 1-2 років тривалість спрощеної процедури – 1,5 – 2 місяці.

СПРИЯННЯ НЕСИРОВИННОМУ ЕКСПОРТУ ЧЕРЕЗ ВІДКРИТТЯ ДОСТУПУ ДО РИНКІВ І ЕКСПОРТНЕ ФІНАНСУВАННЯ

Національні стенди на міжнародних виставках

Можливість для українських виробників на пільгових умовах брати участь у міжнародних виставках у рамках національного стенду України.

Продукти ЕКА

Фінансування від банків-партнерів ЕКА без майнової застави. Цією програмою ЕКА полегшує українським експортерам доступ до експортних кредитів за спрощеною процедурою та надає захист банкам від ризику непогашення кредиту експортером.

Детальніше з програмами можна ознайомитися на сайті:
madeinukraine.gov.ua

Гайд реєстрації
індустріального
парку

Податкові
стимули

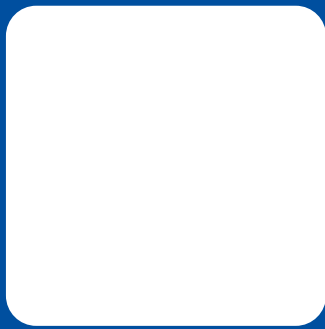

Митні
стимули

Інформаційно-аналітичні матеріали розроблені та підготовлені до публікації офісом Дмитра Кисилевського, народного депутата України, заступника голови Комітету Верховної Ради України з питань економічного розвитку.

В підготовці матеріалів брали участь: Сироватка Сергій,
Русанов Олександр, Хринюк Ольга.

Електронна версія

МІНІСТЕРСТВО ЕКОНОМІКИ,
ДОВКІЛЛЯ ТА СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА
УКРАЇНИ

ЗРОБЛЕНО
В УКРАЇНІ

КОМІТЕТ З ПИТАНЬ
ЕКОНОМІЧНОГО
РОЗВИТКУ
РАДА